

ועדת הבחירות המרכזית לנכנסת
 لجنة الانتخابات المركزية
 The Central Elections Committee

Justice Uzi Vogelman
 Supreme Court of Israel
 Chairman of the Central Elections Committee

قاضي عوزي فوجلان
 المحكمة العليا
 رئيس لجنة الانتخابات المركزية

השופט עוזי פוגלמן
 בית המשפט העליון
 יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית

תב"כ 27/24

העותר: עו"ד טל קונסטנטין לדרמן

נגד

- המשיבות:
1. טלזר 019 שירותי תקשורת בינלאומיים בע"מ
 2. אלמונית
 3. הליכוד בהנהגת בנימין נתניהו לראשות הממשלה

עתירה לצו מניעה לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט–1959

בשם העותר: בעצמו
 בשם המשיבה 1: עו"ד אורי קסיר
 בשם המשיבה 2: עו"ד חגי כהן

החלטה

1. לפני עתירה לזיהוי מי ששלח תעמולת בחירות, לפי חוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט–1959 (להלן: החוק). העותר, חבר במשיבה 3, טוען שקיבל מסרון ובו נכתב: "ליכודניקים יקרים, בעקבות פריצה נוספת אתם מתבקשים להסיר מיידית את אפליקציית אלקטור. עדכונים ישלחו בימים הקרובים. רק ביחד ננצח!" (להלן: המסרון). לפי בירורי העותר, המסרון נשלח באמצעות שרת הודעות של המשיבה 1, והשולח-המשיב 2 אינו ידוע. לטענת העותר, המשיבה 3 לא שלחה את המסרון, אף שהוא נחזה להיות מטעמה. עוד נאמר ששליחת המסרון מציגה את המשיבה 3 כאילו אינה מסוגלת לשמור על פרטיות פעיליה, מה שעשוי להשפיע על הצבעתם. לכן התבקשתי להורות למשיבה 1 לחשוף את פרטי המשיב 2, ולמשיב 2 – להימנע מלשלוח תעמולת בחירות במסרונים "תוך הטעיית הנמענים והתחזות למשיבה 3" (הדגשה במקור הוסרה – ע"פ).

לשלמות התמונה אציין שהעותר הפנה לעתירה דומה ממערכת הבחירות הקודמת. בעל הקו טען שם שלא הוא שלח את המסרונים, אלא "גורם זר אשר פעל בחוסר הרשאה וללא ידיעתו". נקבע ש"העתירה מצויה בפני מבוי סתום. הרי לא ניתן להורות למשיב 2 לחשוף

את הגורם ששלח דרכו את המסרונים האסורים, שכן אותו גורם, כאמור, אינו ידוע לו ופעל ללא כל הרשאה. הדרך הנכונה אפוא לטיפול בעניין בשלב זה היא באמצעות משטרת ישראל, אשר לפי החומר שהוגש עולה כי הסוגיה כבר מצויה בטיפול (תב"כ 36/23 עזרא נ' טלזר 019 שירותי תקשורת בינלאומיים בע"מ, פסקות 2, 3 (12.3.2020) (להלן: עניין עזרא)).

2. המשיבה 1 הודיעה בתגובתה שהמשיב 2 מסר שלא הוא שלח את המסרונים נושא העתירה, אלא צד שלישי שפרץ לחשבוננו. בעקבות זאת הוריתי למשיב 2 להגיש תגובה מפורטת.

בתגובה להחלטתי זו ביקש העותר לחקור את המצהיר מטעם המשיב 2. לטענתו, הדמיון לעניין עזרא: משלוח מסרונים לאותם נמענים באותו נושא לאותה מטרה ממספר ששייך לאותה ספקית, ובשני המקרים נטען שפרצו לשרתיה – מעלה חשד. לחלופין, התבקשתי להשוות את תגובות בעלי הקווים בשתי העתירות כדי לראות אם יש קווי דמיון ביניהן.

המשיב 2 – למעשה, המשיבה 2 – טענה בתגובתה שאינה משתמשת במערכת ה-web של המשיבה 1 שמופיעה בעתירה. על כל פנים, במערכת זו התגלתה פריצה מכתובת IP באמסטרדם. המשיבות 1 ו-2 הגישו תלונות על כך למשטרת ישראל.

המשיבה 3 בחרה שלא להשיב לעתירה. לכן אין לפניי תצהיר מטעמה על כך שלא היא שלחה את ההודעות נושא העתירה.

3. לאחר שעיינתי בעתירה ובנספחיה, הגעתי למסקנה שדינה להידחות. ראשית, אציין שהעותר לא נקב בהוראת החוק שהפעילות נושא העתירה מפירה ושמוכחה מתבקשת הפעלת הסמכות. לגוף העניין, בהינתן שכעת לא ידוע למשיבה 1 מי שלח את המסרון, אי אפשר לחייב אותה לחשוף את זהותו. במאמר מוסגר יצוין כי המשיבה 3 – לכאורה בעלת העניין העיקרית בעתירה, זו שנטען שהופצו הודעות בשמה – בחרה שלא להגיש הליך בעניין או להשתתף בו.

כבעניין עזרא, העתירה שלפניי הגיעה ל"מבוי סתום". להנחת הדעת, עיינתי בתגובות שהוגשו במעמד צד אחד בהליך זה ובעניין עזרא. אין זהות בין הצדדים החסויים בהם. משטרת ישראל – שהוגשו לה תלונות בעניין – היא הגורם המתאים לטפל במקרה זה כעת, כפי שנפסק שם. כמובן, אם העותר או המשיבה 3 סבורים שהופר דין אחר, הם רשאים לנקוט צעדים מתאימים בעניין.

4. לצד זאת, אציין כי הדעת אינה נוחה מכך שפעמיים תוך שנה השתמשו כך בשרתים של המשיבה 1 בנסיבות דומות. בצד האמור, כפי שהובהר, בעלי הקווים בעניין עזרא ובעתירה שלפניי שונים; התגובות שהגישו שונות בניסוחיהן ובטעמיהן; וכתובות ה-IP שמופיעות בהן שונות. המשיבה 1 היא "גורם ביניים", ולכן ככלל היא נדרשת רק למסור את פרטי מי שהפר באמצעות שירותיה את דיני התעמולה. הנחתי היא כי המשיבה 1 תוכל לבחון היבטים של

אבטחת מידע, בהינתן הדפוס החוזר של הפעולה. אפשר שגם הרשות להגנת הפרטיות תוכל לבחון היבטים של אבטחת מידע שעולים כאן.

5. העתירה נדחית אפוא. בנסיבות העניין אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ה באדר התשפ"א (9 במארס 2021).

עוזי פוגלמן

שופט בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-24

